

Є чим писати – кров'ю і сажею,
бо вже сажею стала і кров у крилах.
Але як передати ту дику радість
од кульбабки, що знову наївна й чиста,

од пухкого джмеля, що такий байдужий
до усього світу, що поза цвітом,
обцілює пелюстІнку кожну,
чи навпаки – рахує: чи всі на місці?
Так, є чим спасати позимну душу,
й, може, варто заради кульбабки жити –
бо ж така схожа на сонце гоже...

Але чим вона допоможе
Авелю на зворотному боці місяця?

27–30.04.2022

* * *

Я не прийду до вас, рідні, – хіба принесуть.
Стрічі відмінено, п'аски обпечено, згіркли цукерки.
Котиться писанка, чорну збирає росу
з довгих стежок і коротких – від теплих до мертвих.

Я прилечу до вас, рідні, – коли відлечу.
Зветься життям ця розлука між вами і мною.
Ось... одкричу, одреву, одшепчу, одмовчу –
щоб не ділитися з миром цією війною.

Бо ж не сховаєш за по́лу, не вгорнеш в крило...
Досить із вас і того, що із вами було.
Стрінемось там, де червоне яєчко не б'ється.

Смерть, коли вчасна, ви ж знаєте, любі, – не зло.
...Котиться писанка чорна травневим зелом –
наче граната, уже без чеки і без серця.

1.05.2022